

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Lykkens Blændværk

Citation: Brandes, Edvard: "Lykkens Blændværk", i Brandes, Edvard: *Lykkens Blændværk*, 1898, s. 200. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_05-shoot-idm140342404096592/facsimile.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Lykkens Blændværk

Tanke — hvordan i Alverden skulde Fru Flemming have bemærket hans Galskab, og hvor heldigt at hun ikke havde opdaget den!

Han standsede derfor ved den rimelige Forklaring, at Flemming vilde vise ham en Høflighed, fordi hans Tid denne Sommer beslaglagdes saa aldeles, og fordi han ikke talte om Ferie. Saaueget mere som Flemming hyppigt var paa Smaarejser, hvis Nødvendighed for Forretningen Kragh ikke forstod.

I den sidste Gisning havde Kragh Ret, endog mer end han troede, men heller ikke helt Uret i den første.

Flemming følte sig trykket overfor Kragh, hvem han utvivlsomt overbebyrdede og hvem han berøvede en retmæssig Ferie. Han kunde ikke vide, at denne Sløjfning af Ferien kom Kragh tilpas. Han følte sig taknemlig overfor Kragh, der lettede ham de smaa Odenserejser. Han vilde dog ikke indbudt sin Fuldmægtig alene af den Grund, særlig da Taknemligheden kunde omsættes i et rimeligt Honorar; men Flemming erindrede hvad Kragh næsten havde glemt, at denne en Aftenstund havde været